

ຕົນກູນແລະ ອໍາຕາມຄວບແກນຈາກກາຮັດຖຸນິສິຕີຕ້ວເຂົ້າ

ໃນເຂດການຄວາມຄາງຂອງປະເທດໄກຍ

ນາງສ່າວ ອະ ກາຍຸລັນທີ

ສູນຍົວໂທຢ່າງກວ ວິທະຍາຮັດມາຫາວິທະຍາລັບ

ກາຍານເພີ້ນເປັນລ່ວນໜຶ່ງຂອງກາຮັດຖຸນິສິຕີ

ກາຄວິຍາກາຮັດບັນຍື

ບັດກີຕົວກິດວິທະຍາລັບ ຈຸ່າລັງກຣຄົມຫາວິທະຍາລັບ

ພ.ສ. 2530

ISBN 974-567-394-3

ສີລິກິດຂອງບັດກີຕົວກິດວິທະຍາລັບ ຈຸ່າລັງກຣຄົມຫາວິທະຍາລັບ

012343

10299932

COST AND RATE OF RETURN ON INVESTMENT OF MUNG BEAN
PRODUCTION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND

Miss Orn Khanjanusthiti

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fullfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Accountancy

Department of Accountancy

Graduate School

Chulalongkorn University

1987

ISBN 974-567-394-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ต้นฤดูและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนผลักด้วยเงินเยตภาคกลาง
ของประเทศไทย

โดย

นางสาว อร กาญจน์สุริติ

ภาควิชา

การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้จัดการค่าล่อมราคาร์ กัญญา นวลแข็ง

นาย ณรงค์ศักดิ์ เสนาณรงค์

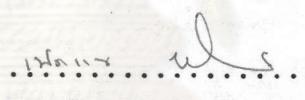

บังคับวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นล่วงหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

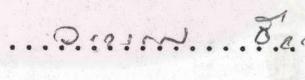
..... คณบดีบังคับวิทยาลัย

(ค่าล่อมราคาร์ ดร. ถาวร วชิราภิญ)

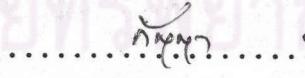
คณะกรรมการล่ออบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

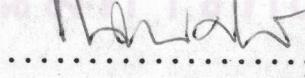
(ค่าล่อมราคาร์ เพ็ญแข ลัจฉิววงศ์ ณ อยุธยา)

..... กรรมการ

(รองค่าล่อมราคาร์ วรวรรณ ยิ่งอัญชา)

..... กรรมการ

(ผู้จัดการค่าล่อมราคาร์ กัญญา นวลแข็ง)

..... กรรมการ

(นาย ณรงค์ศักดิ์ เสนาณรงค์)

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ต้นทุนและอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตถ่วงเขียวในเขตภาคกลาง
ของประเทศไทย

ผู้นิสิต

นางสาว อร กาญจน์ชัยสกุล

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัญญา นวลดhya
นาย ณรงค์ศักดิ์ เล่นฉะรงค์

ภาควิชา

การบัญชี

ปีการศึกษา

2529

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาถึงต้นทุน และอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตถ่วงเขียว
ในเขตภาคกลางของประเทศไทย โดยศึกษาจากเกษตรกรผู้ผลิตถ่วงเขียวประจำปีการเพาะปลูก
2528/29 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ได้จากการสำรวจ และออกแบบล้วบ-
ถามจากเกษตรกรผู้ผลิตถ่วงเขียวที่อำเภอเมือง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน และที่อำเภอ
แม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยทำการวิเคราะห์เบิกความถูกต้องเพาะปลูก ศือ การเพาะปลูกในต้น
ถูกต้อง ประมาณเดือนเมษายน (รุ่นที่ 1) และการเพาะปลูกในถูกต้อง หรือหงส์เก็บเกี่ยวพิษหลัก
แล้ว ประมาณเดือนธันวาคม (รุ่นที่ 2)

ผลจากการศึกษาพบว่า ในปีการเพาะปลูก 2528/29 ต้นทุนในการผลิตถ่วงเขียว
รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 มีต้นทุนเฉลี่ยร้อยละ 598.75 บาท และ 663.10 บาท ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า
การผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 2 มีต้นทุนสูงกว่าการผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 1 64.35 บาท ผลแตกต่าง
ของต้นทุนล้วนใหญ่มากจากค่าแรงงานในการเก็บเกี่ยวของ การผลิตในรุ่นที่ 2 สูงกว่าการผลิตถ่วง-
เขียวในรุ่นที่ 1 จากการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนจากการผลิตถ่วงเขียวในแต่ละรุ่นพบว่า
การผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 2 ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 1 ซึ่งพิจารณาได้
จากกำไรสุทธิต่อรายได้รวม ศือการผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 2 มีอัตรา 0.05 ในขณะที่การผลิต
ถ่วงเขียวในรุ่นที่ 1 เป็น 0.03 เท่านั้น อัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 2
ร้อยละ 4.84 ส่วนอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนการผลิตถ่วงเขียวในรุ่นที่ 1 ต่ำกว่าเกอบครึ่งศือ

ร้อยละ 2.71 อัตรากำไรส่วนเกินต่อต้นทุนการผลิตในรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 เป็นร้อยละ 22.33, และร้อยละ 22.86 ตามลำดับ กำไรเงินลตต่อไร่ของผลกระทบทุนผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 1 311.16 บาท และในการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 383.16 บาท อัตรากำไรเงินลตต่อค่าใช้จ่ายที่จ่ายเป็นเงินลตตในการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 1 ร้อยละ 102.41 และร้อยละ 122.79 ส่วนรับการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 ประมาณการผลิต ณ ลุคคุ้มทุนของการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 1 ณ ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ 7.50 บาท เท่ากับ 72.06 กิโลกรัมต่อไร่ และรุ่นที่ 2 ณ ราคาจำหน่ายกิโลกรัมละ 7.90 บาท เท่ากับ 69.36 กิโลกรัมต่อไร่ จะเห็นได้ว่าการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 ให้ผลตอบแทนที่สึกว่าการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 1 ทั้งสิ้น ดังนั้นเกษตรกรในเขตภาคกลางควรลงทุนผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 มากว่ารุ่นที่ 1 และเนื่องจากเม็ดถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 มีคุณภาพที่สึกว่าเม็ดถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 1 กล่าวก็อ ในการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 เกษตรกรไม่ได้เร่ง- เก็บผลผลิตเพื่อใช้พื้นที่เพาะปลูกหรือหลักหส์งจากเก็บเกี่ยวถ้วนเฉียว ซึ่งทำให้เม็ดถ้วนเฉียวที่เก็บอยู่เสียหายไปจำนวนมาก แม้ผลผลิตในการผลิตถ้วนเฉียวainรุ่นที่ 2 มีคุณภาพที่สึกว่า สงเป็นผลให้ราคากําเนิดต้องสูงขึ้นในระดับที่สึกว่าผลผลิตที่ผลิตในรุ่นที่ 1 ด้วย

จากการศึกษาทางด้านการตลาด พบร้า เกษตรกรขาดทุนในการต่อรองกับพ่อค้าที่มาซื้อผลผลิต ซึ่งควรให้มีการรวมตัวของเกษตรกรผู้ค้าถ้วนเฉียวเป็นกลุ่ม เพื่อที่จะได้มีอำนาจในการต่อรองเพิ่มมากยิ่ง ส่วนรับตลาดถ้วนเฉียวเพื่อการส่งออกที่ล้าศัยของประเทศไทย ก็อ ลาราธรมรัฐประชานิยม ได้เริ่มส่งผลผลิตของตนเองออกจำหน่าย และอาจเป็นคู่แข่งของประเทศไทยในอนาคต ส่วนรับออกคงและสิงค์โปร์ซึ่งเคยเป็นประเทศไทยรับซื้อผลผลิตถ้วนเฉียวจากประเทศไทย ได้เปลี่ยนไปซื้อถ้วนเฉียวจากลาราธรมรัฐประชานิยม และส่งออกไปยังประเทศไทยอินเดีย และไต้หวันด้วย ทั้งสองประเทศนี้เป็นประเทศไทยรับซื้อผลผลิตถ้วนเฉียวจากประเทศไทยมาเป็นอันดับ 2 และ 3 รองจากลาราธรมรัฐประชานิยม ดังนั้นประเทศไทยควรที่จะหาตลาดรับซื้อผลผลิตเพิ่มยิ่ง โดยการรักษาคุณภาพของเม็ดถ้วนเฉียวให้ได้มาตรฐานตามที่ตลาดต้องการ และควรสนับสนุนให้มีการบริโภคภายในประเทศไทยเพิ่มยิ่งด้วย ข้อสำคัญทางด้านการผลิต เกษตรกรที่ทำการผลิตถ้วนเฉียวควรจะได้ใช้เม็ดพันธุ์ที่มีความต้านทานโรคสูง เช่น พันธุ์ถ้วนเฉียว 1 ก้าแพงแลน 1 และก้าแพงแลน 2 นอกจากนี้เกษตรกรควรรักษาสุขาภิบาลให้ดีและรักษาความสะอาดในที่ทำการ ควบคุมกำจัดโรคและศัตรูพืช เพื่อที่จะไม่ให้มีการแพร่กระจายของเม็ดถ้วนเฉียว และเพื่อให้เกษตรกรได้รับผลผลิตต่อไร่เพิ่มยิ่ง ทั้งจะเป็นผลให้มีต้นทุนการผลิตต่อ กิโลกรัมลดลงอีกด้วย

Thesis Title COST AND RATE OF RETURN ON INVESTMENT OF MUNG
 BEAN PRODUCTION IN THE CENTRAL REGION OF THAILAND

Name MISS ORN KEANJANUSTHITI

Thesis advisor ASSISTANT PROF. KANYA NUALKHAIR
 MR. NARONGSAK SENA-NARONG

Department ACCOUNTANCY

Academic Year 1986

ABSTRACT

This thesis studies the cost and the rate of return on investment of Mung bean production in the central region of Thailand. Primary data for this study were taken from farmers who produced and harvested Mung bean in 1985/1986. Specifically, data from Mung bean were collected from Muang and Chai-Badarn Districts, Lopburi Province and Han-Ka District, Chai Nat Province. The data were analyzed according to the costs and productivity by cultivating seasons, that is - at the beginning of the rainy season and in summer. Approximately the first crop is around April and the second crop is around December.

The results of this study revealed that the costs of production per rai of the first crop at the beginning of the rainy season and the second crop in summer were 598.75 and 663.10 baht, respectively. The second crop showed the higher cost of production of 64.35 baht when compared with the first one in summer. The difference in Mung bean planting cost was related to the labour wage in harvesting as the labour wage for the second crop was higher than that of the first one.

Mung bean planting of the second crop showed the higher return on investment than Mung bean planting of the first crop. The Profit Margin on Sales of Mung bean planting of the first crop was only 0.03, while that of the second crop was 0.05. The Profit Margin on Costs of the second crop was 4.84 percent while that of the first crop was 2.71 percent, which is about 50 percent lower. Contribution Profit Margin on Costs of the first and second crops were 22.33 and 22.86 percent respectively. Cash Profit of the first crop was 311.16 baht while that of the second was 383.16 baht per rai. Rate of Cash Profit to Cash Farm Expenses of the first and second crops were 102.41 and 122.79 percent respectively. Break-Even Point of the first crop at the selling price of 7.50 baht per kilogram was 72.06 kilograms per rai while that of the second crop at the selling price of 7.90 baht per kilogram was 69.36 kilograms per rai. It is concluded that the second crop yielded more satisfactory result than the first crop in all respects. From this study the farmers in central region should invest on Mung bean planting after harvesting the main crop. On the quality of Mung bean, the second crop was better because the farmers did not have to rush in harvesting in order to clear the cultivating land for the main crop. So the bean seeds harvested are fully ripened. As the second crop products are better in quality, the farmers' selling price is usually higher.

From the study in Marketing it is found that farmers lack power to set up the selling price when dealing with the wholesalers, So there should be a Bean-Farmer Co-operative organization so that their bargaining power would be higher. On exporting side, China has been the most important customer of Thailand for bean export but now she begins to export her own bean products so in the future she may

compete with Thailand. Hong Kong and Singapore used to be our customers too, right now they turn to buy bean products from China and export them to India and Taiwan, our second and third customers. It is suggested that Thailand should earnestly look for new markets while at the same time try to achieve the bean-seed quality as required in the market. Moreover, consumption in the country should be promoted. Last but not least, farmers should use high-quality seeds for production such as U-thong 1, Kampangsan 1 and 2 as these kinds of seeds withstand plant diseases and an unfavourable environment, Insecticides should be used properly in order that the chemicals won't be left on seeds and the products per rai will be higher which will also reduce the cost per kilogram.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์เคมีภัณฑ์

กิตติกรรมประภาค

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยค่าล่ตราชการย์
กัญญา นวลแสง และ คุณ ธรรมศักดิ์ เสนาณรงค์ ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เขียนขอ
กราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านกรุณาลุณเลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา และตรวจแก้ไข
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตั้งแต่แรกเริ่มจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย และขอกราบขอบพระคุณ ค่าล่ตราชการย์
ເຈົ້າແນະນຳ ສັນຍາ ແລະ ດອງຄ່າລ່ຽມງານ ຊ້າຍອານຸ ທຶກຮູ້ໃຫ້ມີເນື້ອງກຳນົດ
ແລະตรวจล้อบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความล่มบูรณะยิ่งยืน

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณวันยิป ถนนกรฟพ์ คุณวีรศัยพิยาire ยืนາກ และ¹
เจ้าหน้าที่เกษตร สังฆารคคลพูร์ สังฆากจานเครเมสุกิจการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมลังเลริม-
การเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมการค้าภายใน กองระดับราคาก กระทรวงพาณิชย์
และเกษตรกรผู้ผลิตตัว เยียวในเขตสังฆารคคลพูร์ และยืนາກ ที่ได้ให้คำแนะนำอย่างเหลือร่วมมือ²
ในการรวบรวมข้อมูล และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี
ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ลับลับลับลุนและเป็นกำลังใจในการทำให้วิทยานิพนธ์
ฉบับนี้สำเร็จตามความความมุ่งหมาย สังฆารคคลพูร์ ณ ที่นี้ด้วย และขอขอบคุณ คุณ อุษา เบรมมณี
ที่กรุณาอนุทิษท้าให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นมาตรฐานโดยล่มบูรณะ

อช กาญจน์ฉันตร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตราสาร.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ธ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
รัฐประสั�្តីในการศึกษา	2
ขอบเขตการศึกษา	2
วิธการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา	3
2. ความรู้ที่นำไปเกี่ยวกับถัวเฉียว.....	4
ความเป็นมาของถัวเฉียวในประเทศไทย	4
สักษณะที่นำไปของถัวเฉียว	6
สักษณะทางพฤกษศาสตร์	7
พมรุ้งและยั้นตอนการปฐูก	8
ประโยชน์ของถัวเฉียว	28
3. ภาระการผลิต และการตลาดถัวเฉียวของประเทศไทย	31
ภาระการผลิตถัวเฉียวของประเทศไทยที่สำคัญ	31
ภาระการผลิตถัวเฉียวในประเทศไทย	31
ภาระการตลาดและคุณภาพของถัวเฉียวในประเทศไทย	42
ราคาถัวเฉียว	50
การล่งออก และการนำเข้าถัวเฉียวของประเทศไทย	58
แนวทางในการพัฒนาการผลิต และการตลาดถัวเฉียว	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตถั่วเขียว	67
การศึกษาต้นทุนการผลิตถั่วเขียว	67
ต้นทุนการผลิตถั่วเขียวในเขตภาคกลาง	72
การเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตถั่วเขียวในเขตภาคกลางระหว่างรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2	84
ผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตถั่วเขียวในเขตภาคกลาง	86
การเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนผลิตถั่วเขียวในเขต ภาคกลางระหว่างรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2	92
5. สูตร ปัญหา และเล่นอ่อนนاء	94
สูตรผลลัพธ์การศึกษา	94
ปัญหาจากการผลิตถั่วเขียว	97
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา	101
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	107
ประวัติผู้เขียน	134

ศูนย์วิทยบริการ
มหาลัยกรุงเทพมหานคร

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แลดงเนื้อที่เก็บเกี่ยว และผลผลิตถ้วน เอียวตามประเภทผู้ผลิตที่สำคัญ ปี 2523-2525.....	32
3.2	แลดงเนื้อที่เพาะปลูก ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ของถ้วน เอียวในประเทศไทย ปีเพาะปลูก 2517-2527.....	33
3.3	แลดงเนื้อที่เพาะปลูกถ้วน เอียวเป็นรายภาค ปีเพาะปลูก 2522-2526...	35
3.4	แลดงเนื้อที่เพาะปลูกถ้วน เอียราภัยสังหารที่สำคัญของแต่ละภาค ปีเพาะปลูก 2523-2526.....	36
3.5	แลดงผลผลิตถ้วน เอียราภัยสังหารที่สำคัญของแต่ละภาค ปีเพาะปลูก 2523-2526.....	38
3.6	แลดงผลผลิตถ้วน เอียวเฉลี่ยต่อไร่ รายจังหวัดที่สำคัญของแต่ละภาค ปีเพาะปลูก 2523-2526.....	40
3.7	แลดงมาตรฐานถ้วน เอียวแต่ละปี.....	49
3.8	แลดงราคาถ้วน เอียราภัยมั่นที่เกษตรกรขายได้ ปี 2523-2528.....	51
3.9	แลดงราคาถ้วน เอียราภัยรวมคงที่เกษตรกรขายได้ ปี 2523-2528.....	53
3.10	แลดงราคาถ้วน เอียราภัยล้วนในตลาดกรุงเทพฯ ปี 2523-2528.....	55
3.11	แลดงการล้วนออกถ้วน เอียวของประเทศไทยแยกตามรายประเทศที่สำคัญ ปี 2524-2528.....	59
3.12	แลดงราคาล้วนออก เอฟ.โอ.ป. ห้าเรือกรุงเทพฯ.....	61
3.13	แลดงการนำเข้าถ้วน เอียวของประเทศไทย ปี 2524-2527.....	62
3.14	แลดงบัญชีล้มดุลถ้วน เอียวของไทย ปี 2520-2527.....	65
4.1	แลดงเนื้อเพาะปลูก ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของถ้วน เอียวทั้งประเทศไทย แยกตามภูมิภาคเพาะปลูก ปีเพาะปลูก 2525-2526.....	68
4.2	แลดงเนื้อที่เพาะปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิตและผลผลิตต่อไร่ของ ถ้วน เอียวในเขตภาคกลาง ปีเพาะปลูก 2525-2526.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.3	แลดงต้นทุนการผลิตถ้วนเยียวในเขตภาคกลาง รุ่นที่ 1 ปีการเพาะปลูก 2528.....	73
4.4	แลดงล้วนประกอบเป็นร้อยละของต้นทุนการผลิตถ้วนเยียว เขตภาคกลาง รุ่นที่ 1 ปีการเพาะปลูก 2528.....	75
4.5	แลดงต้นทุนการผลิตถ้วนเยียวในเขตภาคกลาง รุ่นที่ 2 ปีการเพาะปลูก 2528.....	79
4.6	แลดงล้วนประกอบเป็นร้อยละของต้นทุนการผลิตถ้วนเยียว เขตภาคกลาง รุ่นที่ 2 ปีการเพาะปลูก 2528.....	81
4.7	แลดงการเปรียบเทียบต้นทุนการผลิตถ้วนเยียวในเขตภาคกลาง ของรุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ปีเพาะปลูก 2528.....	85
4.8	แลดงการสรุประยได้ และต้นทุนการผลิตถ้วนเยียวในเขตภาคกลาง รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ปีเพาะปลูก 2528.....	90
4.9	สรุปการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการผลิตถ้วนเยียวในเขตภาคกลาง รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ปีเพาะปลูก 2528.....	91

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปสงค์รัฐมหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาคที่		หน้า
2.1	ตอกถัว เยียวนะ.....	12
2.2	การติดฝักของถัว เยียวนะ.....	12
2.3	ไร้ถัว เยียวนะจะอายุประมาณ 40 วัน.....	13
2.4	ไร้ถัว เยียวนะมีร่องรอยแม่น.....	13
2.5	การเก็บฝักถัว เยียวนะด้วยมือ.....	14
2.6	การสีเพื่อเอาเมล็ดถัว เยียวนะ.....	14
3.1	แสดงวิธีการตลาดถัว เยียวนะของไทย.....	46
3.2	ตียีราคางานน้ำ เยียวนะมั่นตามฤดูกาล ราคาย้ายสั่งตลาดกรุงเทพฯ ปี 2520-2527.....	57

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย